

Gods Koninkrijkscultuur

Artikel Vlaanders, juni 2019
Ignace Demaerel

Het 'Koninkrijk van God' is een **zeer boeiend concept** in het Nieuwe Testament, maar niet gemakkelijk in enkele woorden uit te leggen. Op zich is dat laatste niet erg, want het betekent dat we er ons levenslang in kunnen verdiepen en steeds nieuwe aspecten ontdekken. Dat het een centraal begrip is zien we aan het feit dat het de eerste woorden zijn in de prediking van Johannes De Doper ("*Bekeer u want het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen*", Matt 3:2), maar exact hetzelfde horen we in de eerste verkondiging van Jezus (Matt 4:17), en in de uitzendingsboodschap van de apostelen (Matt 10:7) opnieuw. De uitdrukking "Bekeer u" is ook zeer veelzeggend: in het Grieks is dit 'metanoia', wat zoiets betekent als 'een radicale verandering (metamorfose) van het denken', een ommekeer van 180°. Om Gods koninkrijk te kunnen begrijpen hebben we inderdaad eerst **een fundamenteel ander perspectief nodig**.

Wanneer Jezus hier spreekt over een 'koninkrijk', gebruikt Hij in feite een soort vergelijking of parabel: Hij wil geestelijke, onzichtbare principes uitleggen aan de hand van iets wat mensen kennen, namelijk een aards koninkrijk. Er zijn dus verschillende **parallelismen met elk ander koninkrijk, maar ook grote verschillen**. Natuurlijk is Gods koninkrijk niet iets geografisch: je kan het niet op een wereldbol aanduiden, omdat het geestelijks is. Maar dit koninkrijk heeft wel een Koning en wetten. En zoals alle volken een bepaalde cultuur en mentaliteit hebben, geldt dat ook voor Gods volk. Het is namelijk een absoluut uniek koninkrijk: het beste ooit, en vooral: met de best denkbare Koning. Vanuit Gods oogpunt is dit eigenlijk het enige 'normale' koninkrijk dat functioneert zoals het bedoeld is: al onze aardse koninkrijken zijn abnormaal, verwrongen, vol machtsmisbruik en corruptie, geweld en onderdrukking. Gods koninkrijk bestaat bovendien al 2000 jaar en zal alle andere overleven: het zal heel de aarde vullen (Dan. 2:35) en sowieso voor eeuwig bestaan in alle heerlijkheid. Het is vol van heiligheid, puurheid, schoonheid,

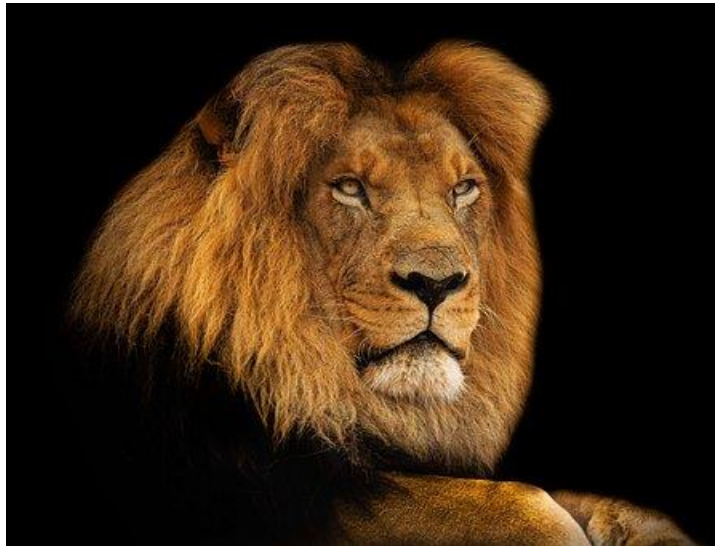

liefde, zonder enige schaduw. Het lijkt misschien iets vaags zoals een luchtkasteel, maar in feite is het zelfs krachtiger en reëler dan alle andere. Je kan Gods koninkrijk eigenlijk het best omschrijven als zijn 'koningschap', anders gezegd: zijn invloedssfeer. Waar God regeert (of: de ruimte krijgt om te regeren), is zijn koninkrijk. Omdat wij nu reeds burgers van dat hemelse koninkrijk

zijn, worden wij verondersteld hier op aarde al volgens haar wetten en regels te leven, niet volgens de ondermaatse, vermengde waarden en normen van de wereldse tijdgeest.

Daarom is het belangrijk voor ons om heel goed de 'cultuur' - of: de sfeer - van dat koninkrijk te vatten, zodat we weten wat de Koning van ons verwacht. Zodat we leven als koningskinderen en niet als straatkinderen. Ik wil hier een **twaalftal kenmerken van deze 'koninkrijkscultuur'** opsommen en uitwerken.

(1) We moeten eerst en vooral beseffen **hoe uniek deze Koning is** in vergelijking met gemiddelde aardse koningen. In Gods koninkrijk draait alles om Hem. Hij is zéér groot en vreeswekkend, en tegelijk oneindig liefdevol. Hij is absoluut heilig, goed, genadig, wijs en integer. Hij is een Koning die zich totaal identificeert met zijn onderdanen, zelfs met de kleinsten en hen die het meest lijden: *"Wat je voor de minsten hebt gedaan, heb je voor Mij gedaan"* (Matt 25:31-46). Het gaat Hem 100% om het goed van de mensen, niet van zichzelf. Hij geeft zelf het voorbeeld in alles: Hij wast de voeten. Hij laat zich niet dienen, maar dient: zelfs op een extreme manier, want Hij geeft zijn laatste druppel bloed voor zijn onderdanen. Hij is dé Koning zoals alle koningen zouden moeten zijn, de enige die betrouwbaar genoeg is om Koning over heel de wereld te zijn. En zoals Hij moeten en willen wij worden: door Hem te kennen worden wij zelf veranderd naar zijn beeld, van binnen uit.

(2) Alle burgers in dit koninkrijk zijn doordrongen van het besef dat zij **rijk en bevoorrecht** zijn: het is een grote eer en privilege om bij de Koning der koningen te mogen horen. Jezus vergelijkt het Koninkrijk der hemelen niet met een hele serie zware geboden en verboden, maar met een schat (Matt 13:44): we zijn 'de koning te rijk'! Of Hij vergelijkt het met een bruiloftsfeest van de kroonprins: wij hebben het uitzonderlijke voorrecht om daarop uitgenodigd te worden (Matt 22:1-10). *"Zalig zij die genodigd zijn op de bruiloft van het Lam"*

(Openb. 19:9). Het is zelfs nog meer dan dat: we zijn niet alleen burgers en gasten, maar zelfs kinderen van deze Koning. We zijn door Hem geadopteerd in zijn huisgezin en delen dus in alle rechten van zijn eniggeboren Zoon, zelfs in de erfenisrechten (Rom. 8: 14-17). En deze erfenis is allesovertreffend heerlijk: er

wacht een heuse troon op ons en een bijbehorende kroon!

(3) Als dit koninkrijk zo uitzonderlijk is, is het logisch dat het **de absolute prioriteit** verdient. "Zoek *éérst het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid*", zegt Jezus ons (Matt 6:33): als we dat doen, krijgt namelijk alle rest zijn juiste proportie. En als Jezus zijn leerlingen uitstuurt, zegt Hij: "*Groet niemand onderweg*" (Lk 10:4): zo dringend is de boodschap. Wie Hem willen volgen, krijgen niet eens de tijd om hun vader te begraven (Lk 9:57-62, in die tijd een zeer belangrijke plicht!). De Koning is het zelfs waard dat we Hem voorrang geven boven onze eigen vader en moeder, vrouw en kinderen, onze meest nabije naasten (Matt 10:37), of nog een stap verder: boven ons eigen leven (Lukas 14:26). Zoiets kan niemand van jou vragen tenzij... deze Koning die hetzelfde voor ons gedaan heeft.

(4) Burger zijn van dat koninkrijk is **een hoge roeping**. We worden door Paulus aangespoord om "*waardig te wandelen voor God, die u roept tot Zijn Koninkrijk en heerlijkheid*" (1 Thess 2:12). Onze toekomstige positie is hemels en heerlijk, en daarom moet onze levensstijl op aarde navenant zijn: heilig, koninklijk, eervol, altijd in het licht; en dat zowel in onze daden als in onze woorden en zelfs in onze gedachten. Deze 'hoge weg' is zeker niet de makkelijkste, net zoals een prinsopleiding, maar wel de beste. Het is vaak een harde leerschool, en ons karakter wordt getest en gevormd, als training en voorbereiding op ons koningschap later.

(5) Bij dit koninkrijk hoort **een geest van excellentie**: enkel het beste is goed genoeg voor die Koning. We worden opgeroepen om de lat hoger te leggen dan gemiddeld, "*méér te doen dan het gewone*" (Matt 5:47). Paulus zegt ons niet te bouwen met hout, hooi of stro (natuurlijke materialen, die direct uit de aarde voortkomen), maar met goud, zilver en edelgesteente (materialen die door het vuur gegaan zijn, dus bovennatuurlijk, 1 Kor 3:12-15). Bij God past enkel hemelse kwaliteit: in het nieuwe Jeruzalem zijn zelfs de straten van het puurste (doorzichtige!) goud (Openb 21:21). God is het waard dat we onze beste talenten aan Hem aanbieden, niet de restjes van onze tijd en energie.

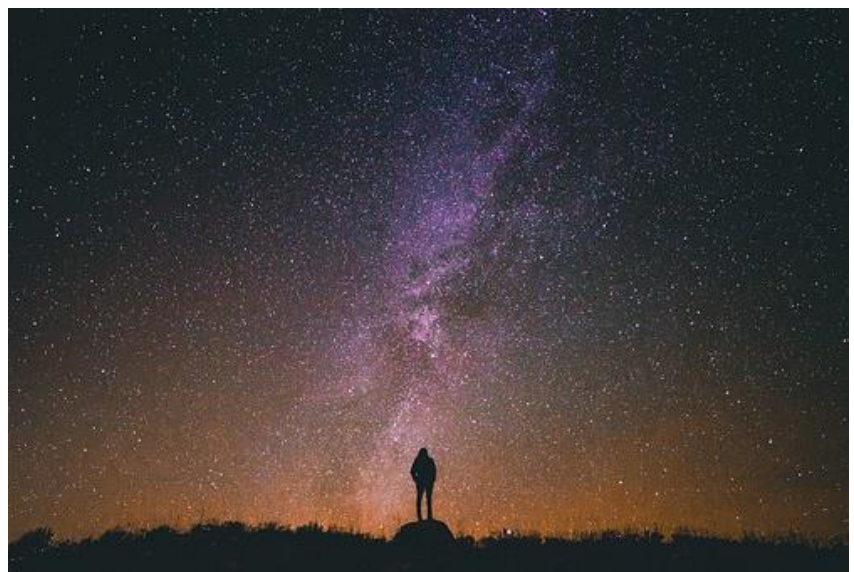

(6) De onderlinge relaties in Gods koninkrijk worden bepaald door een houding van **radicale dienstbaarheid**. De Koning zelf gaf het voorbeeld hierin door de voeten van zijn leerlingen te wassen (Joh 13:2-17). Hij stond niet op zijn positie, maar legde zijn eer en privileges af, en vernederde zich tot het uiterste aan het kruis. Op om het even welk niveau in Gods koninkrijk hoort een dienende houding (Matt. 20:20-28), tegen elke geest van competitie, rivaliteit of jaloezie. We mogen niet gedreven worden door eigen ambitie, eerzucht of het verlangen om het applaus te krijgen. Onze motivatie mag niet zijn: mijn gemeente moet de grootste zijn, mijn bediening moet in de schijnwerpers staan, ik moet op het podium staan. We horen even oprecht blij te zijn wanneer we iemand anders' werk mogen helpen bevorderen, wanneer een buurgemeente sneller groeit dan de onze, wanneer een ander eer krijgt. *"Elkaar hoger achten dan jezelf"* (Fil. 2:3) kan bijv. inhouden dat we voortdurend de ander in de bloemetjes zetten, hen de kans geven om te stralen, zelfs als wij achter de schermen blijven.

(7) Gods koninkrijk is ook doordrongen van een geest van **waarachtige liefde**: *"Hieraan zullen allen weten dat u mijn leerlingen bent: als u liefde hebt onder elkaar"* (Joh 13:35). Hét kenmerk van een christen is niet dat hij veel bijbelkennis heeft of weet hoe alles moet, zelfs niet dat hij alles juist doet en heilig leeft, maar: dat hij Gods liefde uitstraalt. Liefde is: oprecht het beste willen voor iedereen, ook voor je vijanden. Daarom zal liefde nooit anderen gebruiken voor eigen voordeel, of voor de eigen kar spannen. *"Het is zaliger te geven dan te ontvangen"* (Hand 20:35). Liefde geeft, zoals zonneschijn, warmte en kleur aan het leven, creëert verbondenheid en veiligheid, geeft aan al onze daden een hogere betekenis.

(8) Wie in Gods koninkrijk thuishoort, leeft in een geest van **grootseheid en eeuwigheid**. Hij beseft dat zelfs het kleinste detail deel is van een veel groter geheel. Hij is niet zoals die arbeider die zuchtte omdat hij elke dag 'domweg stenen op elkaar aan het metselen' was, maar zoals zijn collega die besepte: 'Ik ben mee een kathedraal aan het bouwen'. Hij heeft een hoger perspectief. Zelfs "wie een beker koud water geeft aan een profeet" zal het loon van een profeet krijgen (Matt. 10:42). Laten we alles wat we doen, doen als voor 'the King himself'. Het gaat ook om *"een onwankelbaar Koninkrijk"* (Hebr 12:28), want *"het zichtbare is*

tijdelijk, het onzichtbare voor eeuwig" (2 Kor 4:18). We mogen ons niet laten misleiden door de glitter en het klatergoud van deze wereld: de waarachtige en blijvende heerlijkheid is hierboven, en ze zal véél groter zijn dan we hier zelfs maar kunnen vermoeden.

(9) In Gods koninkrijk doen mensen **alles uit Hem, door Hem en voor Hem**: God is het begin en het einde, de oorsprong en het doel, en elke stap daartussenin. Hij is onze Bron, inspiratie, raadgever en coach. Het is logisch dat we Hem in alles wat we doen betrekken: in elk woord, elke daad, ook in het verborgene, in elke kleine en grote keuze, en zeker in de manier waaróp we dingen doen. Ons hart, onze houding, onze liefde maakt alle verschil uit. Hét geheim is voor een succesvol christenleven is: "Christus in ons" (Gal. 2:20, Kol. 1:27): wanneer het zijn liefde is die ons drijft (2 Kor 5:14), of zijn Geest die in en doorheen ons bidt (Rom 8:26). Wanneer we medemensen liefhebben 'met de liefde van Christus', en ons werk doen alsof we het voor Christus zelf doen (Kol. 3:23). Wanneer we van harte kunnen zeggen: "*ik heb... gearbeid... , doch niet ik, maar de genade Gods, die met mij is*" (1 Kor 15:10) en "*onze bekwaamheid is uit God*" (2 Kor 3:5).

(10) In dit koninkrijk doen mensen **alles tot de eer van de Koning!** Alleen het Lam op de troon krijgt de glorie: alleen Hij is alle aanbidding en roem waard. Hoewel Hij ons zeker en vast ook eert en een kroon op ons hoofd zal zetten, zullen wij later toch voor Hem onze kronen op de grond neerwerpen (Openb 4:10), in het besef dat Hij duizenden malen méér waardig is dan wij. We mogen nooit ons eigen werk of eigen bediening verafgoden, nooit onze eigen gemeente, club of denominatie bevoordelen ten koste van anderen. Als we zelfs maar een klein beetje privé-eerzucht vermengen in ons werk, riskeren we Gods koninkrijk ernstig te beschadigen en verdeeldheid te creëren: dan is het niet meer zuiver en stelen we van de eer die Hem (of anderen) toekomt. Trots is zó vreselijk misplaatst als we naast Hem staan.

(11) Wie in Gods koninkrijk leeft en werkt is doordrongen van een geest van **vreugde**: als we de liefde van de Koning beseffen en hoe rijk en bevoorrecht wij zijn, is het onmogelijk om Hem te dienen met een lang gezicht, uit plicht of routine. Matheid, passiviteit en luiheid horen hier niet thuis. Dan zijn we bereid de moeilijkste opdrachten uit te voeren en offers te brengen, zonder zuchten en mopperen. Zelfs lijden, vervolgd en bespot worden omwille van de Koning is in dit perspectief een genade, een reden om te jubelen (Matt 5: 12, 1 Petrus 4:12-16): het is een eer om "*waardig bevonden te worden*" te mogen delen in zijn lijden (Hand. 5:41).

(12) In Gods koninkrijk heerst een geest van **overwinnend geloof**. "*Want al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning die de*

wereld overwonnen heeft: ons geloof" (1 Joh 5:4). We leven op deze aardbol niet onder angst, als slachtoffers of 'losers', maar als "meer dan overwinnaars" (Rom 8:37). Als we met onze geloofsogen kunnen zien dat God alles in zijn hand heeft, zijn we niet meer geïntimideerd door de 'reuzen' om ons heen. Voor onze God is werkelijk niets onmogelijk: uiteindelijk keert alles tot Hem terug. Elke (schijnbare) tegenslag of terugval, hoeft ons niet meer te ontmoedigen: we kunnen ons geestelijk oog gefocust houden op de eindoverwinning, die immers al van in eeuwigheid vastligt.

Tot besluit: slagen jij of ik erin elke dag, elk uur effectief zo te leven? Waarschijnlijk niet, tenzij we 'Jezus' heten. Maar hoe meer we Hem zullen kennen, hoe meer Hij zijn leven in ons uitwerkt. Eén ding is zeker: wie leeft als een hemelburger, zal op een veel hoger niveau functioneren en Gods wonderen dagelijks zien. Als in onze gemeenten deze koninkrijkscultuur zal heersen, zullen mensen gráág naar alle samenkomsten komen en deze als het topmoment van hun week ervaren. De kracht en de passie om zo te leven, krijgen we alleen maar door de Koning steeds dieper te leren kennen: Hij is onze inspiratie, onze bron van kracht en liefde. Paulus getuigt dat hij zo door Christus gegrepen is dat hij alles achtergelaten heeft "opdat ik Hem mag kennen en zijn opstandingskracht" (Fil 3:10): de rest is zelfs 'vuiligheid' vergeleken hiermee. Wie éénmaal van dit koninkrijk geproefd heeft, "de krachten van de toekomstige eeuw gesmaakt heeft" (Hebr 6:5), kan niet meer tevreden zijn met minder.

